

Piia Kiviniemi

EU:N YLEISESTÄ TIETOSUOJA-ASETUKSESTA AIHEUTUNEET KESKEISIMMÄT VAIKUTUKSET VAKUUTUSYHTIÖN NÄKÖKULMASTA

TIIVISTELMÄ

Piia Kiviniemi: EU:n yleisestä tietosuoja-asetuksesta aiheutuneet keskeisimmät vaikutukset vakuutusyhtiön näkökulmasta
Kandidaatintutkielma
Tampereen yliopisto
Kauppatieteiden tutkinto-ohjelma
Heinäkuu 2019

Tämän tutkielman tarkoituksena on selvittää EU:n alueella vallitsevaa tietosuojakäytäntöä ja avata EU:n alueella vuonna 2016 voimaan tulleen tietosuoja-asetuksen yleisiä käytänteitä. Tietosuojan merkitystä sekä uuden asetuksen myötä tulleita tietosuojasääntelyn muutoksia peilataan tutkielmassa vakuutusyhtiön toimintaan, jossa tietosuoja-asioiden merkitys on oleellinen ja jokapäiväinen osa liiketoimintaa. Tutkielmassa on hyödynnetty olemassa olevaa kirjallisuutta, ja lisäksi haastateltu tutkielmassa käytetyn esimerkkiyhtiön tietosuojavastaavaa. Koska aihe on vielä verrattain tuore, ei tutkimusta aiheesta ole vielä varsinaisesti ehtinyt kertyä, joten tutkielma on ajankohtainen ja pyrkii vastaamaan yleisimpiin tietosuoja-asetuksen herättämiin kysymyksiin, kuten siihen, millaisia uusia velvoitteita asetuksesta on aiheutunut yrityksille.

Tutkielmassa paneudutaan siis siihen, millaisia konkreettisia muutoksia uudistunut tietosuojakehys on tuonut mukanaan ja miten tämä näkyy esimerkiksi juuri vakuutusyhtiöiden toiminnassa. Verrokkiyhtiöksi tutkielmaan valikoitui vakuutusyhtiö sen perusteella, että vakuutustoiminnassa käsitellään merkittäviä määriä asiakasdataa käytännössä jokaisella organisaatiotasolla. Selvityksen kohteena on myös se, miten tietosuoja-asioiden sääntely jo alun perin laajan sääntelyn piiriin kuuluvassa vakuutustoiminnassa on tietosuoja-asetuksen myötä muuttunut tai onko muutosta lopulta edes merkittävästi tapahtunut.

Tutkielmassa yhdistetään olemassa olevaa kirjallisuutta haastatteluaineistoon, jonka pohjalta on pyritty tuomaan konkretiaa käytännön muutosten selvittämiseksi. Aiheen laajuuden vuoksi tutkielmassa on pitäyditty muutosten selvittämisessä suhteellisen yleisellä tasolla tuoden ilmi lähinnä oleellisimpia ja selkeimpiä muutoksia aiempaan.

Avainsanat: EU:n yleinen tietosuoja-asetus, tietosuoja-asetus, GDPR, henkilötieto

Tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin OriginalityCheck –ohjelmalla.

TAMPEREEN YLIOPISTO
Johtamiskorkeakoulu: Yritysjuridiikka

EU:n yleisestä tietosuoja-asetuksesta aiheutuneet keskeisimmät vaikutukset vakuutusyhtiön näkökulmasta

Kandidaatintutkielma
Heinäkuu 2019
Ohjaaja: Risto Väntsi

Piia Kiviniemi

Sisällys

LÄHTEET	III
Lait ja asetukset	III
Artikkelit ja kirjallisuus	III
Sähköiset lähteet	IV
LYHENTEET	VI
1 JOHDANTO	1
1.1 Yleistä tietosuoja-asetuksesta ja sen voimaantulosta.....	1
1.2 Tutkimusaihe ja tutkimuksen yritysnäkökulma	2
1.3 Tutkimusmenetelmät	3
1.4 Tutkimuskysymykset ja tutkimuksen rajaukset	4
2 TIETOSUOJA-ASETUKSEN PERIAATTEET	5
2.1 Sääntelyn taustaa ja henkilötietojen käsittelyn sääntely vakuutusyhtiöissä.....	5
2.2 Keskeiset käsitteet.....	6
2.3 Tietosuoja-asetuksen tavoitteet	8
2.4 Tietojen käsittelyn lainmukaisuus.....	9
2.5 Tietojen käsittelyn yleiset periaatteet.....	11
3 TIETOSUOJA-ASETUKSEN KESKEISIMMÄT VAIKUTUKSET VAKUUTUSYHTIÖN NÄKÖKULMASTA	12
3.1 Asetuksen voimaantulosta aiheutuneet muutokset ja uudet velvoitteet.....	12
3.2 Keskeisimmät toimenpiteet.....	14
3.3 Tietosuoja-asetukseen liittyviä haasteita.....	16
4 JOHTOPÄÄTÖKSET	19
LIITTEET	21
Liite 1	21

LÄHTEET

Lait ja asetukset

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (tietosuojadirektiivi)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 2016/679 luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus)

Henkilötietolaki 1999/523

Rikoslaki 1889/39

Suomen perustuslaki 1999/731

Tietosuojalaki 2018/1050

Vakuutuslakilaki 1994/543

Vakuutusyhtiölaki 2008/521

Artikkelit ja kirjallisuus

Andreasson – Riikonen – Ylipartanen 2019

Andreasson, Ari & Riikonen, Jaana & Ylipartanen, Arto. *Osaava Tietosuojavastaava*. Helsinki: Tietosanoma, 2017.

Hanninen – Laine – Rantala – Rusi – Varhela 2017

Hanninen, Minna & Laine, Elli & Rantala, Kati & Rusi, Mari & Varhela, Markku. *Henkilötietojen Käsittely: EU-tietosuoja-asetuksen Vaatimukset*. Helsinki: Kauppakamari, 2017.

Hirvonen 2011

Hirvonen, Ari. *Mitkä metodit? Opas oikeustieteen metodologiaan*. Saatavilla: https://www.helsinki.fi/sites/default/files/atoms/files/hirvonen_mitka_metodit.pdf (25.06.2019)

Korpisaari – Pitkänen – Warma 2018

Korpisaari, Päivi & Pitkänen, Olli & Warma, Eija. *Uusi Tietosuojalainsäädäntö*. Helsinki: Alma Talent, 2018.

Rantala – Kivisaari 2014

Rantala, Jukka & Kivisaari, Esko. *Vakuutusoppi*. 12. uud. p. Helsinki: Finanssi- ja vakuutuskustannus Finva, 2014.

Vanto 2011

Vanto, Jarno. *Henkilötietolaki Käytännössä*. Helsinki: Talentum, 2011.

Sähköiset lähteet

Business dictionary: GAP analysis. <<http://www.businessdictionary.com/definition/gap-analysis.html>> (luettu 13.7.2019)

CNIL 01/2019: The CNIL's restricted committee imposes a financial penalty of 50 million euros against Google LLC. <https://www.cnil.fr/en/cnils-restricted-committee-imposes-financial-penalty-50-million-euros-against-google-llc?_ga=2.184785705.1453376048.1562669722-2004897337.1562669722> (luettu 17.6.2018)

Eduskunta: EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen täytäntöönpano – Uusi tietosuojalaki. <https://www.eduskunta.fi/FI/tietoaeduskunnasta/kirjasto/aineistot/kotimainen_oikeus/LATI/EUn-tietosuojuuudistus/Sivut/EUn-yleinen-tietosuoja-asetus.aspx> (luettu 15.6.2019)

Finanssiala ry 2017: Henkilötietojen käsittelyä finanssialalla koskevat käytännösäännöt. Saatavilla: <http://www.hypo.fi/wp-content/uploads/2018/05/Finanssilala_Henkilötietojen-käsittelyä-finanssialalla-koskevat-käytännösäännöt_01122017.pdf> (luettu 17.7.2019)

Suomen vakuutusyhtiöiden keskusliitto 1999: vahinko- ja henkivakuutusyhtiöiden henkilötietojen käsittelyä koskevat käytännösäännöt. Saatavilla: <http://www.finanssiala.fi/materiaalit/Vahinko_ja_henkiyhtioiden_kaytannesaannot.pdf> (luettu 27.06.2019)

Tietosuojavaltuutetun toimisto: EU:n tietosuoja-asetus. <<https://tietosuoja.fi/gdpr>> (luettu 15.6.2019)

Tietosuojavaltuutetun toimisto: Kun haluat tarkastaa tietosi. <<https://tietosuoja.fi/kun-haluat-tarkastaa-tietosi>> (luettu 10.7.2019)

Tietosuojavaltuutetun toimisto: Tietosuojavastaavan nimittäminen. <<https://tietosuoja.fi/tietosuoja-vastaavan-nimittaminen>> (luettu 10.7.2019)

Tietosuojavaltuutetun toimisto: Tietosuojavastaavat. <<https://tietosuoja.fi/tietosuojavastaavat>> (luettu 3.7.2019)

Tietosuojavaltuutetun toimisto: Tietoturvaloukkaukset <<https://tietosuoja.fi/tietoturvaloukkaukset>> (luettu 3.7.2019)

Tietosuojavaltuutetun toimisto: Vaikutustenarviointi. <<https://tietosuoja.fi/vaikutustenarviointi>> (luettu 10.7.2019)

Turvan sisäinen tietosuojapolitiikka 2018 (ei saatavilla)

Yksityisyydensuoja: Tietoturva. <<https://www.yksityisyydensuoja.fi/tietoturva>> (luettu 13.7.2019)

LYHENTEET

TSA	Tietosuoja-asetus (2016/679)
TSV	Tietosuojavastaava
VSL	Vakuutusopimuslaki (1994/543)
VYL	Vakuutusyhtiölaki (2008/521)

1 JOHDANTO

1.1 Yleistä tietosuoja-asetuksesta ja sen voimaantulosta

Tietosuojalainsäädäntöä on hiljattain uudistettu Euroopan unionin alueella. Maaliskuussa 2012 Euroopan komissio esitti, että henkilötietojen suojaa koskevaa oikeudellista viitekehystä tulisi uudistaa, minkä johdosta uutta tietosuoja-asetusta alettiin valmistella Euroopan parlamentin LIBE-valiokunnassa (Euroopan parlamentin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta). EU:n yleinen tietosuoja-asetus (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta, EU 2016/679, jäljempänä asetus tai TSA) tuli voimaan 25.5.2016, ja sen soveltaminen alkoi jäsenvaltioissa kaksi vuotta myöhemmin 25.5.2018. Tietosuoja-asetus korvasi aiemmin EU-alueella voimassa olleen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (95/46/EY, tietosuojadirektiivi), jonka ei katsottu enää riittävällä tavalla vastaavan nykypäivän tarpeisiin. Asetusta sovelletaan sekä yksityisellä että julkisella sektorilla, ja sen säädösluonteesta huolimatta se jättää jäsenvaltioille hiukan kansallista liikkumavaraa.¹ Tietosuoja-asetuksen käytännön tavoitteena on muun muassa parantaa henkilötietojen suojaa sekä yhtenäistää tietosuoja sääntelyä EU-maissa vastaten paremmin digitalisaation ja globalisaation mukanaan tuomiin tietosuojakysymyksiin².

Tietosuojan soveltamisympäristö onkin merkittävästi muuttunut niiltä ajoilta, kun aiempi tietosuoja-direktiivi säädettiin. Yhteiskunta on merkittävästi verkottunut ja erilaisiin sosiaalisiin verkostoihin kuuluminen on olennainen osa ihmisten jokapäiväistä elämää. Internetin käytön lisääntyminen onkin luonut merkittäviä uusia tietosuojariskejä, joita palveluiden käyttäjät eivät välttämättä aina edes ymmärrä.³ Lisäksi tietoja saatetaan osin tiedostamattakin luovuttaa erinäisten palveluntarjoajien käyttöön, joiden hallussa tieto voi säilyä hyvinkin pitkiä aikoja.

Asetuksen voimaantulo synnytti runsaasti keskustelua jäsenmaissa, kun myös tavalliset kansalaiset heräsivät pohtimaan omia oikeuksiaan henkilötietoihinsa liittyen. Pääpiirteissään asetus on lisännyt ja tarkentanut entisestään luonnollisten henkilöiden oikeuksia omiin henkilötietoihinsa, kun niitä säi-

---

¹ Eduskunta – EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen (GDPR) täytäntöönpano – Uusi tietosuojalaki

² Tietosuojavaltuutetun toimisto – EU:n tietosuoja-asetus

³ Korpisaari – Pitkänen – Warma 2018, s. 16

lytetään esimerkiksi rekisterinpitäjän hallinnassa. Asetuksen voimaantulo onkin saanut ihmiset entistä valveutuneemmaksi siitä, millaista tietoa heistä voidaan kerätä ja säilyttää, sekä millaisin oikeuksin omien henkilötietojen käyttöä on mahdollista hallinnoida.

1.2 Tutkimusaihe ja tutkimuksen yritysnäkökulma

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on tutkia tietosuoja-asetuksen aiheuttamia keskeisimpiä muutoksia vakuutusyhtiön näkökulmasta, sillä henkilötietojen käsittely sekä asiakasdatan keruu on hyvin kiinteä osa vakuutusyhtiöiden toimintaa. Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää yleisellä tasolla, millaisia keskeisimpiä muutoksia tietosuoja-asetus, sekä vuoden 2019 alusta voimaan tullut, asetusta täydentävä kansallinen tietosuojalaki (2018/1050) ovat aiheuttaneet vakuutusyhtiöille. Pääasiallisesti tutkimuksessa tarkastellaan tietosuoja-asetusta, mutta tuodaan esille myös mahdolliset tietosuojalaissa säädetyt tarkentavat tulkintaohjeet.

Vakuutustoiminta on yhteiskunnallisesti merkittävää taloudellista toimintaa, ja toiminnan perustehävänä on jakaa riskiä vakuutettujen kesken. Riskin jakaminen tapahtuu solmimalla vakuutus sopimus vakuutusyhtiön kanssa ja maksamalla ennakkoon vakuutusmaksuja yhtiölle. Vahingon sattuessa vakuutusyhtiö korvaa vahingon niille vakuutetuille, joilla riski on toteutunut. Vakuutus sopimuslain (1994/543, myöh. VSL) 4 luvun 22 §:n mukaan vakuutus sopimuksen solmivalla sekä vakuutetulla on velvollisuus antaa vakuutusyhtiölle sopimuksen solmimiseksi tarvittavat tiedot, joilla on merkitystä vakuutusyhtiön vastuun selvittämisen kannalta.

Vakuutustoiminta siis perustuu pitkälti asiakkaista kerättyihin tietoihin ja niiden hyödyntämiseen. Asiakkaista kerättyä tietoa käytetään vakuutusyhtiöissä jokaisella organisaatiotasolla niin korvaus palveluissa kuin markkinoinnissakin, ja vakuutus tuotteita suunnitellaan ja räätälöidään asiakkaista kerätyn tiedon perusteella. On siis selvää, että vakuutusyhtiöt pitävät sisällään merkittäviä määriä tietoa asiakkaistaan. Lisäksi vakuutusyhtiöillä on usein lukuisia yhteistyökumppaneita, jotka osaltaan käsittelevät yhteisten asiakkaiden tietoja, joten kokonaisuudessaan vakuutustoimintaan liittyy useita eri tahoja ja järjestelmiä, joissa säilytetään henkilötietoja. Näiden tietojen suojaaminen sekä järjestelmien asianmukainen ylläpito on toiminnan sujuvuuden kannalta ensiarvoisen tärkeää. Tutkimuksen tarkoituksena onkin selvittää, millaisia muutoksia ja mahdollisia haasteita vakuutusyhtiön kaltainen organisaatio on tietosuoja-asetuksen voimaantulon myötä kohdannut.

1.3 Tutkimusmenetelmät

Pääasiallisena tutkimusmenetelmänä tutkimuksessa on käytetty oikeustieteelliselle tutkimukselle perinteistä lainoppia eli oikeusdogmatiikkaa. Lainopin avulla selvitetään oikeusnormien sisältöä tulkiten ja systematisoiden voimassaolevaa oikeutta. Lainopin avulla oikeusnormeista esitetään sekä normikannanottoja että tulkintakannanottoja, joista ensimmäiset ottavat kantaa siihen, mitkä oikeusnormit kuuluvat voimassaolevaan oikeuteen, ja jälkimmäiset väittävät jotain normien sisällöstä. Usein edellä mainitut kannanotot edellyttävät toinen toisiaan, eikä erottelu niiden välillä ole tarkkarajaisia.⁴

Lainopin menetelmät ovat ennen kaikkea tulkinnan menetelmiä, joiden avulla muodostetaan tulkintakannanottoja tulkintaperusteista eli oikeuslähteistä. Lainopin avulla pyritään tulkitsemaan, selventämään ja täsmentämään oikeusnormilauseiden ajatussisältöä. Kielen monitulkintaisuuden vuoksi tulkinnassa on enemmänkin kyse siitä, minkä merkityksen normin tulkitseminen oikeusnormilauseelle antaa, eikä niinkään siitä, mikä oikeusnormilauseen merkityssisältö on. Lainoppi siis tuottaa tulkinnan menetelmien avulla oikeusnormin sisällön.⁵ Lainoppi antaa kuvauksen voimassaolevasta oikeudesta, mutta antaa myös kannanottoja siitä, kuinka oikeutta tulee tulkita, punnita ja systematisoida.

Lisäksi lainoppi systematisoi voimassaolevaa oikeutta. Tämä tarkoittaa, että lainopin avulla oikeutta järjestetään ja rakennetaan johdonmukaiseksi oikeudenaloittain jäsentäen oikeudenalojen käsitteitä, oikeusperiaatteita ja teoreettisia rakennelmia. Systematisoinnin ja tulkinnan luonteista seuraa, että systematisointia kutsutaan teoreettiseksi lainopiksi ja tulkintaa käytännölliseksi eli käytännön lainopiksi.⁶

Lisäksi tutkimuksessa on hyödynnetty asiantuntijahaastattelua lainopin tukena empiirisen näkökulman tuomiseksi tutkimukseen. Tutkimusta varten on haastateltu Keskinäinen vakuutusyhtiö Turvan tietosuojavastaavaa ja tutkimus on toteutettu Tampereen pääkonttorilla teemahaastatteluna, jossa haastateltavalle on lähetetty etukäteen aihealueet (liite 1), joista haastattelussa on keskusteltu. Haastattelu on toteutettu marraskuussa 2018 juuri ennen kansallisen tietosuojalain voimaantuloa, joten uuden lain myötä asetuksen tulkintaan on voinut tulla tarkennuksia. Mahdolliset tarkennukset otetaan huomioon tutkielman teossa tarpeen mukaan.

Haastattelun avulla on pyritty saamaan käsitystä vallitsevan oikeuden toteutumisesta käytännössä sekä tuomaan esille konkreettista yritysnäkökulmaa tutkimusaiheesta. Lisäksi haastattelun avulla on

---

⁴ Hirvonen 2011, s. 22

⁵ Hirvonen 2011, s. 36-37

⁶ Hirvonen 2011, s. 25

pyrityt arvioimaan tietosuojasetuksen tuomien muutoksien vaikutuksia sekä asianosaisten organisaation kokemuksia tietosuojalainsäädännön muutoksista. Haastattelun avulla saadut vastaukset on integroitu osaksi tutkielman kolmatta kappaletta, jossa käsitellään tietosuojasetuksen tuomia uusia velvoitteita ja sen aiheuttamia toimenpiteitä sekä haasteita yrityksille.

1.4 Tutkimuskysymykset ja tutkimuksen rajaukset

Tutkielmassa käsitellyn aiheen kattavuuden vuoksi tutkielmassa on pitäyditty tietosuojasetuksen aiheuttamien keskeisimpien muutosten, vaikutusten sekä siitä aiheutuneiden toimenpiteiden tarkastelussa. Aihe on kiinnostava sen tuoreuden vuoksi, eikä tutkimusta taikka kotimaista oikeuskäytäntöä aiheesta ole vielä juurikaan kertynyt. Tutkielman tarkoituksena on siis selvittää olennaisimmat ja suurimmat muutokset, joita vakuutusyhtiön kaltainen organisaatio on asetuksen myötä kohdannut.

Tutkimuksessa selvitetään vastauksia seuraaviin tutkimuskysymyksiin: *Millaisia uusia velvoitteita tietosuojasetuksen voimaantulo on tuonut vakuutusyhtiön näkökulmasta? Millaisia toimenpiteitä organisaatiossa on täytynyt tehdä velvoitteiden täyttämiseksi? Millaisia haasteita tietosuojasetus on tuonut mukanaan ja mitä positiivisia puolia siihen liittyy?*

Tutkimuksessa selvennetään siis uudistuneen lainsäädännön suhdetta aiempaan henkilötietolakiin tutkimuskysymysten kattavien osa-alueiden osalta ja analysoidaan tietosuojasetusta niiltä osin, kuin tutkimuskysymysten valossa on tarpeen.

2 TIETOSUOJA-ASETUKSEN PERIAATTEET

2.1 Sääntelyn taustaa ja henkilötietojen käsittelyn sääntely vakuutusyhtiöissä

Henkilötietojen käsittelyä on ennen tietosuoja-asetustakin säädelty varsin kattavasti. Kuten tietosuoja-asetuksen, myös aiempien tietosuoja-asioita säädelleiden lakien taustalla ovat vahvasti olleet vaikuttamassa sekä kansainväliset ihmisoikeussopimukset että EU:n perusoikeuskirja, jonka 8 artiklan mukaan jokaisella on oikeus henkilötietojensa suojaan⁷. Ennen tietosuoja-asetuksen voimaantuloa henkilötietojen käsittelyä on säädellyt Suomessa sekä kansallinen henkilötietolaki (1999/523) että vuoden 1995 tietosuojadirektiivi, jonka perusteella henkilötietolaki on säädetty. Nytemmin jo tietosuoja-lailla kumottu henkilötietolaki korvasi sitä ennen voimassa olleen henkilörekisterilain (1987/471), joka oli ensimmäinen henkilötietojen käsittelyä koskeva yleislaki Suomessa.⁸ Oikeudesta henkilötietojen suojaan löytyy maininta myös perustuslain 10 §:ssä, jossa säädetään yksityiselämän suojasta.

Henkilötietolain tarkoituksena on ollut toteuttaa yksityiselämän suojaa ja muita yksityisyyden suojaa turvaavia perusoikeuksia henkilötietoja käsiteltäessä sekä edistää hyvän tietojenkäsittelytavan kehittämistä ja noudattamista. Henkilötietolaissa säädettiin, että henkilötietojen käsittelyn tulee ensisijaisesti perustua rekisteröidyn suostumukseen, ja lain mukaan lakia sovellettiin henkilötietojen käsitteelyyn, kun henkilötiedot muodostivat tai niiden oli tarkoitus muodostaa henkilörekisteri tai sen osa.⁹

Henkilötietolaissa säädettiin arkaluonteisten tietojen¹⁰ käsittelykiellosta. Henkilötietolain 12 § kuitenkin sääti poikkeuksista arkaluonteisten henkilötietojen käsittelykieltoon, ja esimerkiksi pykälän 11 momentin mukaan laki ei estänyt vakuutuslaitosta käsittelemästä vakuutustoiminnassa saatuja arkaluonteiseksi luokiteltuja tietoja, jotka ovat tarpeen vakuutuslaitoksen vastuun selvittämiseksi.

Lisäksi vakuutusyhtiöiden henkilötietojen käsittelyä säätelee vakuutusyhtiölaki (2008/521, myöh. VYL), joka säättää muun muassa vakuutusyhtiöiden salassapitovelvollisuudesta ja oikeudesta henkilötietojen luovuttamiseen kolmannelle osapuolelle, VSL puolestaan säättää esimerkiksi vakuutuksenottajan tiedonantovelvollisuudesta sekä kirjanpitolaki (1997/1336), joka säättää muun muassa tietojen

---

⁷ Anrdeasson – Riikonen – Ylipartanen 2019, s. 28

⁸ Vanto 2011, s. 17

⁹ Vanto 2011, s. 18-19

¹⁰ Arkaluonteisilla tiedoilla tarkoitetaan henkilötietolain 11 §:n mukaisesti henkilötietoja, jotka kuvaavat tai on tarkoitettu kuvaamaan esimerkiksi henkilön etnistä alkuperää, yhteiskunnallista, poliittista tai uskonnollista vakaumusta, seksuaalista suuntautumista tai terveydentilaa

säilyttämisestä määrätyn ajan verran. Myös rikoslaissa (1889/39) säädetään yksilön oikeudesta omiin tietoihinsa: rikoslain 24 luvussa on kriminalisoitu muun muassa yksityiselämää loukkaavan tiedon levittäminen ja 38 luvussa säädetään niin salassapitorikoksista kuin tietosuoja-rikoksistakin.

Edellä mainittujen säädösten lisäksi Suomen vakuutusyhtiöiden keskusliitto julkaisi joulukuussa 1999 vahinko- ja vakuutusyhtiöiden henkilötietojen käsittelyä koskevat käytännesäännöt, joita on käytetty henki- ja vakuutusyhtiöissä henkilötietojen käsittelyn suunnittelun tukena¹¹. Nämä käytännesäännöt päivitettiin 1.12.2017 vastaamaan tietosuoja-asetuksen vaatimuksia ja ovat toimineet tietosuoja-asetuksen tulkinnan tukena¹².

2.2 Keskeiset käsitteet

EU:n tietosuoja-asetus pitää sisällään yhteensä 99 artiklaa, joihin sisältyvistä käsitteistä olennaisimpia on syytä hiukan avata.

Henkilötiedolla tarkoitetaan asetuksessa kaikkia tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön liittyviä tietoja, kuten nimeä, henkilötunnusta, puhelimen sijaintitietoa, verkon IP-osoitetta tai lemmikin eläinlääkäritietoja¹³. Kyse on siis henkilötiedosta, mikäli sen perusteella voidaan saada selville, kenestä on kyse. Yrityksiä koskevat tiedot puolestaan eivät ole henkilötietoja.¹⁴

Henkilötietojen *käsittelyllä* tarkoitetaan joko automaattisia tai manuaalisia toimintoja, joita kohdistetaan henkilötietoihin. Käsittely voi olla niin tietojen keräämistä, tallentamista kuin säilyttämistäkin, ja se kattaa käytännössä kaiken sen toiminnan, jossa henkilötietoja jollain tavalla käytetään.¹⁵

Profilointi puolestaan tarkoittaa esimerkiksi vakuutusyhtiöille ominaista henkilötietojen käsittelyä, jossa henkilötietojen perusteella arvioidaan henkilön ominaisuuksia ja analysoidaan esimerkiksi hänen riskialttiuttansa, luotettavuutta tai henkilökohtaisia mieltymyksiä¹⁶.

Rekisteri on tietosuoja-asetuksessa määritelty jäsennellyksi henkilötietoja sisältäväksi tietojoukoksi, jossa on kyse samaa käyttötarkoitusta varten kerätyistä ja käytettävistä tiedoista, ja josta tiedot ovat saatavilla tietyin perustein. Se ei siis määräydy pelkästään sen teknisen toteutustavan mukaisesti.

---

¹¹ Suomen vakuutusyhtiöiden keskusliitto 1999

¹² Finanssiala ry 2017 – Henkilötietojen käsittelyä finanssialalla koskevat käytännesäännöt

¹³ Tietosuojaavaltuutetun toimisto – EU:n tietosuoja-asetus

¹⁴ Hanninen – Laine – Rantala – Rusi – Varhela 2017, s. 20

¹⁵ Hanninen ym. 2017, s. 20-21

¹⁶ Hanninen ym. 2017, s. 21

Rekisterinpitäjä on joko luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, viranomainen, virasto tai muu vastaava elin (yleensä kuitenkin yritys), joka määrittää, mihin tarkoituksiin ja millä keinoin henkilötietoja käsitellään. Esimerkiksi vakuutusyhtiö on rekisterinpitäjä.

Henkilötietojen käsittelijällä puolestaan tarkoitetaan yllä mainitun kaltaista toimielintä, joka käsittelee henkilötietoja rekisterinpitäjän lukuun. Henkilötietojen käsittelijä voi olla esimerkiksi alihankkija tai yhteistyökumppani, eikä se itsenäisesti pääätä henkilötietojen käytöstä, vaan voi käsitellä henkilötietoja ainoastaan rekisterinpitäjän ohjeistuksen mukaisesti.¹⁷ Henkilötietojen käsittelijä voisi olla esimerkiksi siis vakuutusyhtiön yhteistyökumppani.

Tietoturvaloukkaus käsittää tapahtuman, jonka seurauksena käsiteltyjä henkilötietoja vahingossa tai lainvastaisesti tuhotaan, hävitetään, muutetaan, luvottomasti luovutetaan tai tietoihin muutoin päästään käsiksi¹⁸.

Rekisterinpitäjän on pyynnöstä kerrottava rekisteröidylle, käsitteleekö se rekisteröityä koskevia henkilötietoja (*tarkastuspyyntö*). Rekisteröidyllä on siis mahdollisuus tarkistaa, millaisia henkilötietoja hänestä säilytetään ja käsitellään. Näistä tiedoista on pyydetäessä toimitettava jäljennös rekisteröidylle maksuttomasti, mutta mikäli pyyntöjä tehdään useasti, voi rekisterinpitäjä halutessaan periä jäljennöksistä korvauksen.¹⁹

Tietosuoja-asetuksen 17 artiklassa määritetään rekisteröidyn *oikeus tulla unohtetuksi* eli oikeus tietojen poistamiseen, mikäli jokin artiklassa mainituista perusteista täyttyy. Tällaisia perusteita ovat esimerkiksi vanhentuneet tiedot, suostumuksen peruuttaminen tai käsittelyn vastustaminen. Poistooikeutta ei kuitenkaan ole, mikäli rekisterinpitäjällä on tietojen käsittelylle esimerkiksi lainsäädännöllinen peruste.

---

¹⁷ Hanninen ym. 2017, s. 22

¹⁸ Hanninen ym. 2017, s. 23

¹⁹ Tietosuojavaltuutetun toimisto – Kun haluat tarkastaa tietosi

2.3 Tietosuoja-asetuksen tavoitteet

Tietosuoja-asetuksen päätavoitteena on päivittää ja nykyaikaistaa tietosuojadirektiivin periaatteita sekä yhtenäistää jäsenmaiden tietosuojakäytäntöjä²⁰, sekä parantaa henkilötietojen suojaa ja rekisteröidyn oikeuksia. Globalisaation ja digitalisaation myötä asetus myös pyrkii vastaamaan edellä mainittujen ilmiöiden mukanaan tuomiin uudenlaisiin tietosuojakysymyksiin sekä edistämään digitaalisten sisämarkkinoiden kehitystä.²¹

Tietosuoja-asetuksen johdannossa on määritetty lähtökohdat asetuksen laatimiselle: johdannon 9 kohdan mukaan aiemman tietosuojadirektiivin tavoitteet ja periaatteet ovat edelleen päteviä, mutta se ei ole riittävällä tavalla pystynyt estämään tietosuojan hajanaisuutta unionissa, oikeudellista epävarmuutta tai näkemystä siitä, että etenkin verkkoympäristössä toimimiseen liittyy merkittäviä riskejä. Tästä syystä asetuksen päämääränä onkin myös luoda EU:lle yhtenäinen tietosuojakehys, tehostaa asetuksen täytäntöönpanon valvontaa sekä parantaa luottamusta online-palveluihin²².

Tietosuoja-asetus korostaa tietojen käsittelyn läpinäkyvyyttä. Asetuksen kolmannen luvun 1 jaksossa määritetään läpinäkyvyyttä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mutta läpinäkyvyyden periaate tulee esille useammassa kohdassa. 12 artiklan 1 kohdassa säädetään, että rekisteröidylle tulee pyynnöstä toimittaa 15-22 ja 34 artikloiden mukaiset tiedot tiiviisti esitetyssä, läpinäkyvässä, helposti ymmärrettävässä ja saatavilla olevassa muodossa selkeällä ja yksinkertaisella kielellä etenkin silloin, kun tiedot on tarkoitettu lapselle. Tämä tiedonsaantioikeus lisää käsittelyn läpinäkyvyyttä, kun rekisterinpitäjä tietää voivansa joutua luovuttamaan tiedot rekisteröidylle²³.

Asetuksen tavoitteena on lisäksi lisätä niin organisaatioiden tuottavuutta kuin tehokkuuttakin tietosuoja-asioiden tehokkaan hallinnan kautta. Tämä on oleellista etenkin vakuutusyhtiöille, joilla riskienhallinta kuuluu välttämättömänä osana liiketoimintaan. Riskienhallinta on käytännössä liiketoiminnan eri osa-alueisiin kohdistuvien riskien tunnistamista sekä niihin varautumista. Ensinnäkin yksinkertaisimmillaan riskienhallinta vakuutusyhtiössä voi olla esimerkiksi asiakkaan riskikäyttäytymisen arviointia hänestä kerättyjen tietojen avulla ja vakuutustuotteiden räätälöintiä asiakkaalle tämän perusteella. Toiseksi, vakuutusyhtiöillä on laajalti käytössä kansainvälisesti ERM:nä (Enterprise Risk Management) tunnettu riskienhallinnan menetelmä, jonka vaiheisiin kuuluu liiketoiminnan riskien

---

²⁰ Andreasson ym. 2019, s. 27

²¹ Tietosuojavaltuutetun toimisto – EU:n tietosuoja-asetus

²² Andreasson ym. 2019, s. 27

²³ Korpisaari ym. 2018, s. 209

tunnistus, arviointi, suojatoimenpiteiden suunnittelu ja suunnitelman hyväksyminen²⁴. Menetelmän avulla voidaan varautua esimerkiksi tietojärjestelmäriskeihin, jotka voivat toteutuessaan häiritä pahasti liiketoimintaa ja aiheuttaa mittavia tappioita. Tietosuojasääntelyn avulla pyritäänkin ohjaamaan yrityksiä huomioimaan tietosuojan kokonaisvaltaisesti osana toimintaa ja riskienhallintaa, joka hyvin toteutettuna parantaa toiminnan tehokkuutta sekä laatua ja vähentää näin kustannuksia²⁵.

2.4 Tietojen käsittelyn lainmukaisuus

Tietosuojasetuksen 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa todetaan, että henkilötietoja on aina käsiteltävä lainmukaisesti ja 6 artikla puolestaan määrittää käsittelyn lainmukaisuuteen liittyvät edellytykset. 6 artiklan mukaan käsittely on lainmukaista ainoastaan silloin, kun vähintään yksi seuraavaksi luetelluista edellytyksistä täyttyy:

- Käsittely perustuu suostumukseen, jonka rekisteröity on antanut henkilötietojensa käsittelyyn yhtä tai useampaa tarkoitusta varten. Suostumuksen tulee olla vapaaehtoisesti annettu, yksilöity, tietoinen sekä yksiselitteinen tahdonilmaisuuksella, jolla henkilötietojen käsittely hyväksytään.
- Henkilötietojen käsittely on tarpeen sellaisen sopimuksen täyttämiseksi, jossa rekisteröity on osapuolena, tai sopimuksen tekemistä edeltävien toimenpiteiden toteuttamiseksi rekisteröidyn pyynnöstä: esimerkiksi sopivan vakuutusluottamuksen kartoittaminen ja tarjoaminen potentiaaliselle asiakkaalle.
- Lakisääteiset velvoitteet oikeuttavat tietojen käsittelyyn. Tämä koskee esimerkiksi osakeyhtiöiden velvollisuutta pitää osakasluetteloja osakkaista.
- Käsittely perustuu elintärkeään etuun: elintärkeä etu voi olla kyseessä esimerkiksi silloin, kun lentoyhtiö käsittelee matkustajatietoja vaaratilanteiden tai epidemioiden välttämiseksi.
- Käsittely perustuu yleiseen etuun tai julkisen vallan käyttöön. Tietosuojalain 2 luvun 4 §:ssä on määritelty tarkemmin, mitä yleisellä edulla tässä kohtaa tarkoitetaan.
- Käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän tai kolmannen osapuolen oikeutettujen etujen toteuttamiseksi esimerkiksi tilanteessa, jossa rekisteröity on rekisterinpitäjän asiakas.²⁶ Oikeutetun edun voidaan katsoa olevan kyseessä myös silloin, kun henkilö ei tiedä olevansa osallisena vakuutus sopimuksessa (esimerkiksi edunsaaja). Tällaisessa tilanteessa kaikki sopimuksen

---

²⁴ Rantala – Kivisaari 2014, s. 95

²⁵ Andreasson ym. 2019, s. 57

²⁶ Hanninen ym. 2017, s. 29-32

osapuolet eivät välttämättä ole kyseisen vakuutusyhtiön asiakkaita, mutta yhtiöllä on sopimukseen perustuen oikeus käsitellä sopimusosapuolten henkilötietoja.²⁷

Kuten henkilötietolaissakin, myös tietosuoja-asetuksessa säädetään, että arkaluonteisten henkilötietojen käsittely on kielletty (9 artiklan 1 kohta). Henkilötietolain tavoin tietosuoja-asetuskin määrittää kuitenkin tilanteet, joissa käsittelykiellosta on mahdollista poiketa. Arkaluonteisiksi tiedoiksi on määritelty tietosuoja-asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa muun muassa henkilön etninen alkuperä, uskonnollinen vakaumus, ammattiliiton jäsenyys tai terveystiedot. Artiklan 2 kohdassa kuitenkin todetaan, ettei käsittelykieltoa sovelleta, mikäli käsittelylle on jokin erityinen peruste, kuten:

- i. Rekisteröidyn antama suostumus
- ii. Arkaluonteisten tietojen käsittely sallitaan työlainsäädännössä
- iii. Tietojen käsittely on tarpeen oikeusvaateen laatimiseksi, esittämiseksi tai puolustamiseksi²⁸

Arkaluonteisten tietojen käsittelykiellosta poikkeamiseen on säädetty tarkennuksia tietosuojalain, jonka 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetään, ettei tietosuoja-asetuksen 9 artiklan 1 kohtaa sovelleta tilanteessa, jossa vakuutuslaitoksen asiakkaan terveydentilaa, sairautta tai vammaisuutta ynnä muuta arkaluonteista asiaa koskevan tiedon käsittely on välttämätöntä vakuutuslaitoksen vastuun selvittämiseksi. Näistä perusteista riippumatta yritysten on kuitenkin vältettävä arkaluonteisten tietojen tarpeetonta käsittelyä²⁹.

Lisäksi asetuksessa on korostettu sitä, että asiakkaiden arkaluonteisten tietojen käsittely vaatii aina suostumuksen. Mikäli tietojen käsittelyyn ei saada suostumusta, tulee arkaluonteiset tiedot poistaa rekistereistä mahdollisimman pian³⁰. Suostumuksen tulee olla nimenomainen, ja siihen tulee kiinnittää erityistä huomiota, jotta asiakkaalle on selvää, mitä tiettyä arkaluonteista tietoa suostumus koskee. Täten suostumusta ei voida pyytää yleisesti koskettamaan arkaluonteisia tietoja, vaan suostumusta pyydetessä on eriteltävä nimenomaan se tieto, jota suostumus koskee.³¹

---

²⁷ Finanssiala ry 2017: Henkilötietojen käsittelyä finanssialalla koskevat käytännösäännöt, s.11

²⁸ Hanninen ym. 2017, s. 41

²⁹ Hanninen ym. 2017, s. 41

³⁰ Hanninen ym. 2017, s. 42

³¹ Hanninen ym. 2017, s. 37

2.5 Tietojen käsittelyn yleiset periaatteet

Tietosuojasetuksen 5 artiklassa määritetään täsmällisesti *periaatteet*, joita on noudatettava henkilötietoja käsiteltäessä:

- a) *Lainmukaisuus, kohtuullisuus ja läpinäkyvyys*: henkilötietoja on käsiteltävä lainmukaisesti, asianmukaisesti ja rekisteröidyn kannalta läpinäkyvästi.
- b) *Käyttötarkoitussidonnaisuus*: tiedot on kerättävä nimenomaista ja laillista tarkoitusta varten, eikä niitä saa käsitellä myöhemmin näiden tarkoitusten kanssa yhteen sopimattomalla tavalla.
- c) *Tietojen minimointi*: henkilötietojen on oltava asianmukaisia ja olennaisia ja rajoitettuja siihen, mikä on tarpeellista niiden käsittelytarkoitukseen nähden.
- d) *Täsmällisyys*: tietojen on oltava täsmällisiä ja päivitettyjä, epätarkat ja virheelliset tiedot tulee poistaa tai oikaista.
- e) *Säilytyksen rajoittaminen*: tiedot on säilytettävä muodossa, josta rekisteröity on tunnistettavissa vain niin kauan kuin on tarpeen tietojenkäsittelyn tarkoitusten toteuttamiseksi.
- f) *Eheys ja luottamuksellisuus*: niitä on käsiteltävä tavalla, jolla varmistetaan tietojen asianmukainen turvallisuus sekä suojaaminen luvattomalta ja lainvastaiselta käsittelyltä.

Näiden periaatteiden lisäksi 5 artiklan 2 kohdan mukaan rekisterinpitäjää sitoo *osoitusvelvollisuus*, eli velvollisuus osoittaa, että edellä mainittuja periaatteita on todella noudatettu. Nämä tietojen käsittelyyn liittyvät periaatteet mukailevat pääosin aiemman tietosuojadirektiivin 6 artiklassa määritettyjä tietojen käsittelyyn liittyviä periaatteita, mutta osoitusvelvollisuus on asetuksessa täysin uusi velvollisuus³². Osoitusvelvollisuutta avataan tutkielman kolmannessa luvussa tarkemmin.

---

³² Korpisaari ym. 2018, s. 89

3 TIETOSUOJA-ASETUKSEN KESKEISIMMÄT VAIKUTUKSET VAKUUTUSYHTIÖN NÄKÖKULMASTA

3.1 Asetuksen voimaantulosta aiheutuneet muutokset ja uudet velvoitteet

Keskinäinen vakuutusyhtiö Turvan tietosuojavastaavan (jäljempänä TSV) mukaan tietosuojan merkitys vakuutusyhtiöissä on selkeästi korostunut tietosuoja-asetuksen voimaantulon myötä siitä huolimatta, että tietosuoja-asiat ovat aina olleet hyvin oleellinen osa vakuutustoimintaa. Kansallista henkilötietolakia on aiemminkin noudatettu, mutta se ei ole ollut vakuutustoiminnan keskiössä lainsäädäntötilvassa. Henkilötietolakia merkityksellisemmäksi on aiemmin nähty VYL 30 luku salassapitovelvollisuudesta, joka säättää myös vakuutusyhtiöiden oikeudesta luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja tietyin oikeuksin.

TSV:n mukaan olennaisimmat tietosuoja-asetuksen aiheuttamat muutokset liittyvät ensinnäkin koventuneisiin hallinnollisiin sanktioihin sekä TSA 5 artiklassa määritettyyn osoitusvelvollisuuteen. Kuten aikaisemmin todettu, tietosuoja-asetus mukailee suurilta osin aiempaa sääntelyä, mutta on tuonut mukanaan tarkennuksia lainsäädäntöön sekä jonkin verran uusia velvoitteita yrityksille. Lisäksi tietosuojavelvoitteita laiminlyöville yrityksille voidaan langettaa entistä kovempia sanktioita, joiden on tarkoitus olla riittävän tehokkaita sekä varoittavia. Asetuksen 83 artikla määrittelee hallinnollisten sanktioiden enimmäismääräksi enintään 20 miljoonaa euroa, tai mikäli kyseessä on yritys, neljä prosenttia edellisen tilikauden liikevaihdosta, riippuen siitä kumpi näistä on suurempi³³.

Haastatellun TSV:n mukaan aiempi sääntely kertoi suoraan, millaisia toimenpiteitä lainsäädännön puitteissa tuli tehdä ja miten henkilötietoja tuli käsitellä. Nykyisessä asetuksessa puolestaan säädetään, ettei pelkkä lainsäädännön noudattaminen riitä, vaan yritysten täytyy konkreettisesti pystyä osoittamaan, että asetusta on todella noudatettu. Osoitusvelvollisuus onkin käytännössä vasta tietosuoja-asetuksessa säädetty velvoite, mutta on käsitteenä esiintynyt jo 80-luvulla OECD:n tietosuoja-suosituksessa. Sillä ei kuitenkaan ole ollut aiemmin varsinaista oikeudellisesti sitovaa merkitystä. Osoitusvelvollisuuden nähdään toimivan kannustimena luomaan käytännölliset ja tehokkaat keinot

---

³³ Ensimmäinen kymmenien miljoonien arvoinen sakko määrättiin tammikuussa 2019 Googlelle Ranskan tietosuojaviranomaisen toimesta, jonka mukaan Google laiminlöi muun muassa riittävän tiedottamisen tietojen käytön ja säilyttämisen osalta. Sakon määrä kohosi 50 miljoonaan euroon. <https://www.cnil.fr/en/cnils-restricted-committee-imposes-financial-penalty-50-million-euros-against-google-llc?_ga=2.184785705.1453376048.1562669722-2004897337.1562669722>

tietosuojan toteuttamiseen, ja se voidaan toteuttaa esimerkiksi dokumentoimalla tehtyjä toimenpiteitä ja laatimalla 35 artiklan mukainen vaikutustenarviointi³⁴ sekä asetuksen edellyttämät selosteet.³⁵

Uudeksi veloitteeksi on muodostunut myös tietosuojavastaavien nimittäminen: TSA 37 artiklassa säädetään, että rekisterinpitäjien ja henkilötietojen käsittelijöiden tulee nimittää organisaatioon tietosuojavastaava, kun organisaatiossa käsitellään laajamittaisesti arkaluontoisia tietoja, ihmisiä seurataan laajamittaisesti, säännöllisesti ja järjestelmällisesti tai kun organisaatio on julkishallinnon toimija³⁶. Aiemmassa tietosuojadirektiivissä tätä vaatimusta tietosuojavastaavan nimittämisestä ei ole ollut muilla kuin terveydenhuollon sektorilla³⁷. Tietosuojavastaavan tehtäviin kuuluu muun muassa tietosuojasäännösten noudattamisen varmistaminen yhtiössä sekä Suomen tietosuojaviranomaisen yhdyshenkilönä toimiminen ja yhteistyö tietosuojavaltuutetun kanssa³⁸. Asetuksen perusteella siis esimerkiksi vakuutusyhtiö luokitellaan yritykseksi, jonka on tullut nimittää yhtiöönsä tietosuojavastaava.

Uutta asetuksessa on myös aiempaa laajempi velvollisuus ilmoittaa tietoturvaloukkauksesta niin tietosuojaviranomaisille kuin niille rekisteröidyille, joita tietoturvaloukkaus koskee. Tietosuojavaltuutetun toimisto määrittelee tilanteita, joissa on kyse tietoturvaloukkauksesta: muun muassa henkilötietoja sisältävän USB-muistitikun katoaminen, hakkerointi, haittaohjelmatartunta tai tiliotteen postitus väärälle henkilölle luokitellaan tietoturvaloukkaukseksi³⁹. TSL 3 luvun 8§:n mukaan valvontaviranomainen on Suomessa tietosuojavaltuutettu, ja TSA 33 kohdan mukaan ilmoitus tietoturvaloukkauksesta on tehtävä viipymättä heti sen tultua rekisterinpitäjän tietoon tai mahdollisuuksien mukaan 72 tunnin kuluessa, ellei rekisterinpitäjä pysty näyttämään, ettei tietoturvaloukkauksesta todennäköisesti aiheudu luonnollisten henkilöiden oikeuksiin ja vapauksiin kohdistuvaa riskiä.⁴⁰ Lisäksi TSA 34 artiklan mukaan tietoturvaloukkauksesta tulee ilmoittaa viipymättä myös niille henkilöille, joille tietoturvaloukkaus aiheuttaa korkean riskin. 34 artiklan vaatimus on kuitenkin suppeampi ja kattaa vain

---

³⁴ Vaikutustenarvioinnissa on kyse henkilötietojen käsittelyyn kohdistuvien riskien arvioinnista, tunnistamisesta ja hallitsemisesta. Sen tavoitteena on arvioida, onko jäljelle jäänyt riiksi hyväksyttävä vallitsevissa olosuhteissa (Tietosuojavaltuutetun toimisto – Vaikutustenarviointi)

³⁵ Korpisaari ym. 2018, s. 95-96

³⁶ Tietosuojavaltuutetun toimisto – Tietosuojavastaavan nimittäminen

³⁷ Korpisaari ym. 2018, s. 347

³⁸ Tietosuojavaltuutetun toimisto – Tietosuojavastaavat

³⁹ Tietosuojavaltuutetun toimisto – Tietoturvaloukkaukset

⁴⁰ Korpisaari ym. 2018, s. 315

tilanteet, joissa riski on selkeästi korkeaksi luokiteltu. Aiemmassa henkilötietolaissa säädettiin ainoastaan velvollisuudesta ilmoittaa valvontaviranomaisille henkilötietojen käsittelystä yleensä, eikä niinkään tilanteista, joissa käsittelyyn liittyy kohonnut riski⁴¹.

Lisäksi tietosuoja-asetuksen keskeisimpiä periaatteita on useammassa artiklassa esille nouseva riskiperustainen lähestymistapa, johon liittyy kiinteästi riskien arviointi sekä ongelmien ennaltaehkäisy. TSA 25 artiklassa todetaan, että riskit tulee huomioida tietosuojaa toteutettaessa ja 32 artikla puolestaan vaatii, että riskiä vastaavan turvallisuustason varmistamiseksi on toteutettava asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet. Tietoturvariskit on näin ollen tunnistettava, niiden todennäköisyys tulee määrittää ja lopuksi selvittää niiden aiheuttaman mahdollisen vahingon määrä. Näin voidaan selvittää, minkä verran kunkin riskin torjumiseen on kannattavaa investoida.⁴²

3.2 Keskeisimmät toimenpiteet

Keskinäinen vakuutusyhtiö Turvassa on käytössä yhtiön tietosuojavastaavan laatima tietosuojapolitiikka, joka on yhtiön ylimmän johdon hyväksymä kannanotto, jossa kuvataan yleiset periaatteet ja toimintatavat, joiden pohjalta tietosuojaa Turvassa toteutetaan. Turvan tietosuojapolitiikan lisäksi yhtiössä on käytössä tietoturvapolitiikka⁴³ ja nämä politiikat yhdessä muodostavat perustan yhtiön kokonaisvaltaiselle informaationhallinnalle siten, että tietoa hallitaan koko sen elinkaaren ajan.⁴⁴

Vakuutusyhtiö Turva on ollut yhdessä emoyhtiö LähiTapiolan kanssa mukana tietosuojaprojektissa, jossa yhtiölle on suoritettu GAP-analyysi⁴⁵ tietosuojan mahdollisista heikoista kohdista. Analyysin tavoitteena on ollut selvittää, miltä osin vanhat järjestelmät taipuvat uusiin vaatimuksiin ja miltä osin eivät. Tietosuojaprojekti on etsinyt heikkoja kohtia järjestelmistä yleisellä tasolla ja lähtenyt kehittämään niitä. Turvan tietosuojavastaavan mukaan työ on pitkälti kohdistunut siis järjestelmämuutoksiin, sillä osa käytössä olevista järjestelmistä on hyvin vanhoja ja luotu aiemman lainsäädännön ollessa voimassa. Toisaalta TSV:n mukaan ei voida välttämättä edellyttää, että kaikki yritykset pystyvät

---

⁴¹ Korpisaari ym. 2018, s. 319

⁴² Korpisaari ym. 2018, s. 25-26

⁴³ Tietoturvalla tarkoitetaan tietojen, järjestelmien ja verkkoliikenteen suojaamista esimerkiksi teknologian keinoin. <<https://www.yksityisyydensuoja.fi/tietoturva>>

⁴⁴ Turvan sisäinen tietosuojapolitiikka 2018

⁴⁵ Käytännössä GAP-analyysi tarkoittaa yrityksen nykytilan selvitystä verrattuna tavoitetilaan, sekä niiden toimenpiteiden määrittämistä, millä tavoitetila saavutetaan. <<http://www.businessdictionary.com/definition/gap-analysis.html>>

asetusta noudattamaan välittömästi, sillä järjestelmien uusiminen voi olla hyvin mittava ja kallis prosessi. Tietosuoja-asetuksen 24 ja 25 artikloissa mainitaankin, että yritysten tulee toteuttaa tarvittavat toimenpiteet niiden toteuttamiskustannukset huomioiden. Tämä tarkoittaa Turvan tietosuojavastavan mukaan sitä, että tehdään mahdolliset toimenpiteet, mutta sallitaan, että vanhat ja edelleen käytössä olevat järjestelmät voivat olla osin puutteellisia.

Keskeisimmät toimenpiteet liittyvät Turvan TSV:n mukaan ennen kaikkea osoitusvelvollisuuteen: koska yrityksillä on kysymättäkin velvollisuus osoittaa, että asetusta on noudatettu, on tietojen käsittelyn vaiheet täytynyt huolellisesti dokumentoida. Esimerkkinä TSV mainitsee sairaskuluvakuutuksen myynnin, jossa pyydetään asiakkaan terveystietoa: kyseisessä tapauksessa tulee määrittää, minne asiakirja menee, mihin sen saa tallentaa, kuinka kauan sitä saa säilyttää, kuka asiakirjaa saa katsella, mitkä ovat siihen liittyvät käyttöoikeudet ja mihin tietoa saa käyttää. Prosessien läpikäyminen on siis ollut hyvin aikaavievää, sillä käytännössä kaikki tietojen käsittely eri organisaatioilla on täytynyt dokumentoida. Henkilötietojen käsittelystä tulee laatia käsittelyseloste TSA 30 artiklan mukaisesti, joka on tarkoitettu organisaation sisäiseksi asiakirjaksi henkilötietojen käsittelytoimien laajuuden hahmottamiseksi ja osoitusvelvollisuuden toteuttamisen edesauttamiseksi⁴⁶.

Tietosuoja-asetuksessa korostetaan tietojen käsittelyn läpinäkyvyyttä ja 12 artiklan 1 kohdan mukaan rekisterinpitäjän on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet toimittaakseen rekisteröidylle henkilötietojen käsittelyä koskevat tiedot tiiviisti esitetyssä, läpinäkyvässä, helposti ymmärrettävässä ja saatavilla olevassa muodossa selkeällä ja yksinkertaisella kielellä (informointivelvollisuus). Käytännössä tämä näkyy siinä, että yritykset ovat lisänneet nettisivuilleen tietosuojaselosteita tietojen käsittelyä koskevista toimista, sillä yritys voi toteuttaa informointivelvollisuutensa sopivaksi katsomallaan tavalla esimerkiksi juuri nettisivujensa kautta. Informointivelvollisuuden täyttämiseksi informoinnin tulee kuitenkin sisältää tarvittavat tiedot⁴⁷. Turvan TSV:n mukaan tietosuoja-asetus vaatii, että asiakkaalle tulee kertoa, mitä oikeuksia hänellä on henkilötietojensa käsittelyyn liittyen, kun aiemmin asiakkaan on täytynyt itse selvittää nämä oikeudet. Aiempi henkilötietolaki edellytti rekisterinpitäjää laatimaan rekisteriselosteen, jonka tuli sisältää tiedot muun muassa henkilötietojen käsittelyn tarkoituksesta sekä siitä, mihin tietoja luovutetaan ja rekisteriseloste tuli olla jokaisen saatavilla (10 §).

---

⁴⁶ Korpisaari ym. 2018, s. 299

⁴⁷ Ks. taulukko Korpisaaren ym. (2018) teoksesta sivulta 205

Nykyinen tietosuojalaki ei varsinaisesti edellytä tämän kaltaisen selostuksen laatimista, mutta informointivelvollisuuden täyttämiseksi tämä on esimerkiksi Turvassa nähty käytännöllisimmäksi vaihtoehdoksi.

Vakuutusyhtiö Turvalla on useita yhteistyökumppaneita eri vakuutuslajien tukena: yhteistyökumppaneista löytyy niin autokorjaamoita kuin yksityisiä terveyspalveluja tarjoavia yhtiöitäkin. Rekisterinpitäjän ja henkilötietojen käsittelijän välisissä yhteistyösopimuksissa, joissa vakuutusyhtiö on rekisterinpitäjä ja yhteistyökumppanit henkilötietojen käsittelijöitä, tulee sopia tarkasti henkilötietojen käsittelystä. TSV:n mukaan rekisterinpitäjä saa käyttää vain sellaisia henkilötietojen käsittelijöitä, jotka toteuttavat riittävät suojatoimenpiteet henkilötietoja käsitellessä. Täten yhteistyösopimuksia tehdessä sopimuskumppanilta tulee vaatia TSA 28 artiklassa mainitut seikat, jotka koskevat henkilötietojen käsittelijän roolia ja oikeuksia. Tietosuojaavastaavan mukaan osa sopimusneuvotteluista on ollut hyvin hankalia, vaikkei tietosuojan tarkoitus ole rajoittaa liiketoimintaa. TSV:n mukaan kahden rekisterinpitäjän välisiin sopimuksiin onkin voinut ottaa yleisluontoisen lausekkeen siitä, että molemmat sopimuksen osapuolet noudattavat tietosuoja-asetusta. Henkilötietojen käsittelijöitä tulee puolestaan ohjeistaa siitä, miten henkilötietoja tulee käsitellä rekisterinpitäjän lukuun. Täten käsittelyn vaatimukset tulevat nimenomaan rekisterinpitäjältä.

Asetuksen voimaantulo on luonnollisesti edellyttänyt myös henkilöstön perehdyttämistä ja kouluttamista. Turvan TSV:n mukaan organisaatiossa on ollut useita yhteisiä sekä osastokohtaisia koulutuksia, ja niissä on huolellisesti käyty läpi, mitä uusi tietosuoja-asetus käytännössä tarkoittaa. Henkilöstöä on myös ohjeistettu kysymään neuvoa tietosuojavastaavalta, mikäli henkilötietojen käsittelyprosessissa jokin vanha toimintatapa on herättänyt kysymyksiä siitä, saako kyseisellä tavalla edelleen toimia.

3.3 Tietosuoja-asetukseen liittyviä haasteita

Haastattelussa esille nousi muutamia haasteita liittyen tietosuoja-asetukseen ja sen noudattamiseen. Ensimmäisenä haasteena Turvan TSV mainitsi, että henkilötietolaki on toisaalta säätänyt yksityiskohtaisemmin joistain asioista, joista tietosuoja-asetus ei ole säätänyt lainkaan. Nämä ovat lähtökohteisesti vain pieniä nyansseja, mutta on kuitenkin herättänyt kysymyksiä siitä, onko aiemmin henkilötietolaissa säädetty asia edelleen voimassa vai katsotaanko asetuksen kumonneen sen. Esimerkkinä TSV mainitsee Kansaneläkelaitoksen maksusitoumusasiakkaat: tietosuoja-asetuksen puitteissa tieto maksusitoumusasiakkuudesta ei ole luokiteltu arkaluonteiseksi tiedoksi, mutta kyseinen tieto on säilytetty yhtiössä arkaluonteisena siitä huolimatta.

Keskeinen haaste TSV:n mukaan on ollut (etenkin ennen tietosuojalain voimaantuloa) asetuksen tulkinnan epävarmuus: kun uusi laki tulee EU-tasolta, sen pohjalla ei ole hallituksen esitystä, joka kertoisi millä tavalla kansallinen laki tulee muuttumaan. Tämä on tarkoittanut sitä, että yhtiöissä on täytynyt itse lähteä tulkitsemaan asetusta, mistä johtuen tulkinnat esimerkiksi riittävistä organisatorisista toimenpiteistä saattavat poiketa eri yhtiöiden välillä. Lisäksi TSV:n mukaan Suomen lakipykälät ovat usein merkittävästi tarkempia ja täsmällisempiä, kuin EU:n asetuksissa. Myös oikeuskäytännön puute luo epävarmuutta. Tulkinnan avuksi Euroopan tietosuojaneuvosto sekä aiemmin toiminut tietosuojatyöryhmä WP29 ovat kuitenkin julkaisseet asetuksen tulkintaohjeita, jonka puitteissa asetusta on pyritty tulkitsemaan. Lisäksi Finanssiala ry:n käytännesäännöt henkilötietojen käsittelystä ovat olleet tulkinnan tukena. TSV kuvailee asetuksen suuntaviivojen olleen suhteellisen selkeitä, mutta konkreettisen tason jääneen epävarmaksi.

Tietosuojasetus on lisännyt ja tarkentanut myös rekisteröityjen oikeuksia. Tästä on Turvan TSV:n mukaan herännyt runsaasti asiakasdataa sisältävissä vakuutusyhtiöissä pelko siitä, tuleeko mahdollisia tarkastus- ja poistopyyntöjä entistä enemmän tulevaisuudessa ja käytetäänkö näitä oikeuksia hyväksi kiusantekoon esimerkiksi tilanteessa, jossa asiakas on pettynyt saamansa korvauspäätökseen. Haastatteluun mennessä edellä mainittuja pyyntöjä oli tullut jonkin verran, mutta pyynnöt eivät toisittaiseksi olleet merkittävästi lisääntyneet. Tarkastuspyyntö on mahdollista tehdä Turvalle kerran vuodessa veloitusetta, mutta toistuvista pyynnöistä peritään korvaus. TSA 12 artiklan 5 kohdan mukaan rekisteröidyn pyyntöjen ollessa perusteettomia ja kohtuuttomia rekisterinpitäjä voi periä pyynnöistä aiheutuneiden toimenpiteiden toteuttamisesta maksun tai kieltäytyä kokonaan toteuttamasta pyyntöä. Jälkimmäisessä tapauksessa rekisterinpitäjän tulee kuitenkin kyetä osoittamaan rekisteröidyn pyynnön ilmeinen perusteettomuus.⁴⁸

Vakuutusyhtiöitä koskee useat eri lait, jotka säätelevät sitä, kauanko henkilötietoja saa asiakkaista säilyttää. Esimerkiksi VSL 10 luvun 74 §:ssä määritetään korvauspäätöksestä nostettavan kanteen määräaika, joka vaikuttaa korvattavan tapahtuman käsittävien tietojen säilyttämiseen, ja toisaalta esimerkiksi tapaturman johdosta vakuutusyhtiölle syntynyt korvausvelvollisuus voi kestää jopa kymmeniä vuosia, jolloin tapaturmaan liittyviä terveydentilaa koskevia tietoja ei ole välttämättä mahdollista poistaa rekistereistä edes vakuutuksen päättymisen jälkeen⁴⁹. Tästä syntyy TSV:n mukaan olennainen haaste, sillä jo tiedon kirjaamisvaiheessa tulisi määrittää, kuinka kauan kyseistä tietoa saa

---

⁴⁸ Korpisaari ym. 2018, s. 210

⁴⁹ Finanssiala ry 2017 – Henkilötietojen käsittelyä finanssialalla koskevat käytännesäännöt, s. 56

säilyttää. On siis selvää, että tietojen säilyttämisaikojen määrittäminen on hyvin vaikeaa etukäteen, kun ei tiedetä, kuinka pitkäksi aikaa korvausvelvollisuus syntyy tai aikooko asiakas mahdollisesti valittaa saamastaan korvauspäätöksestä.

Lisäksi kun rekisteröityjen oikeuksiin on asetuksen myötä tullut tarkennuksia ja vaatimus siitä, että rekisterinpitäjän tulee kertoa avoimesti rekisteröidylle tämän oikeuksista, on Turvan tietosuojavastaavan mukaan ollut haasteellista kuvata oikeudet asiakkaille tarkasti, mutta riittävän yksinkertaistuksessa muodossa. Tietosuoja-asetuksen johdannon 58 kohdassa sekä 12 artiklan 1 kohdassa säädetään myös siitä, että kaikessa lapsiin kohdistuvassa viestinnässä on käytettävä niin selkeää kieltä, että myös lapsen on helppo ymmärtää sitä.

Myös koulutukseen ja kulttuurin muutokseen liittyi tietosuojavaltuutetun mukaan haasteita: tarvitaan riittävää kouluttamista, jotta henkilöstö todella ymmärtää, ettei asiakkaiden tiedoista saa keskustella eikä tietoja saa luovuttaa esimerkiksi puolisoiden välillä tai perheen sisällä ilman erillistä valtakirjaa. Tietosuojavastaavan tuleekin laatia henkilöstölle riittävät asiakastietojen käsittelyohjeet, kouluttaa henkilöstöä noudattamaan näitä ohjeita, testata henkilöstön tietosuojaosaamista sekä puuttua tarvittaessa mahdollisiin poikkeamiin ja vastata heränneisiin kysymyksiin⁵⁰.

---

⁵⁰ Andreasson ym. 2019, s. 50

4 JOHTOPÄÄTÖKSET

Haastattelun sekä kirjallisen aineiston perusteella voidaan siis todeta, että nykyinen tietosuojasetus mukailee hyvin pitkälti aiempaa henkilötietolakia. Asetus ei siis ole tuonut mukanaan juurikaan mitään yllättävää, pikemminkin tarkennuksia ja täsmennyksiä aiempaan lainsäädäntöön. Muutamia olennaisia liiketoimintaan vaikuttavia ja konkreettisia toimenpiteitä vaatineita muutoksia asetuksen myötä on kuitenkin tullut, eikä hallinnollisten kustannusten nousultakaan ole voinut vältyä. Turvan TSV:n mukaan kustannusten kasvu heijastuu vakuutustoiminnassa myös suoraan vakuutusmaksuihin.

Keskeisimmäksi ja merkittävimmäksi uudeksi tietosuojasetukseen liittyväksi velvoitteeksi vakuutusyhtiön näkökulmasta nousi selkeästi osoitusvelvollisuus. Vaikka kyseinen velvollisuus mainitaankin vain hyvin lyhyesti tietosuojasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa, on velvollisuudella kuitenkin ollut hyvin merkittävä rooli asetuksen voimaantulon jälkeen. Myös laajimmat toimenpiteet liittyvät osoitusvelvollisuuteen, sillä selkeästi eniten työtä on Turvan tietosuojavastaavan mukaan vaatinut prosessien läpikäynti sekä dokumentointi. Lisäksi tietosuojavastaavan nimittäminen on ollut yksi näkyvimmistä uusista velvoitteista.

Merkittäviä toimenpiteitä dokumentoinnin lisäksi ovat olleet erilaisten järjestelmien päivittäminen tietosuojasetuksen vaatimuksia vastaaviksi sekä henkilöstön riittävä kouluttaminen. Toimenpiteiden suunnittelu ja toteutus on ollut pitkä prosessi, ja ne ovat vaatineet organisaatiolta merkittävästi resursseja.

Tietosuojan päivittämiseen liittyviä haasteita nousi haastattelussa esille useita, joista kenties keskeisin liittyy tulkinnan epävarmuuteen oikeuskäytännön puuttuessa. Todennäköisesti tietosuojalain voimaantulo on kuitenkin jossain määrin jo selkeyttänyt asetuksen tulkintaa ja antanut selkeämmät raamit tietosuojakäytännöille. Muut merkittävät haasteet liittyvät ennen kaikkea kulttuurin muutokseen organisaatiossa sekä tietojen säilytysaikojen määrittämiseen.

Toisaalta Turvan TSV näkee tietosuojalainsäädännön muuttumisessa ja tarkentumisessa myös positiivisia puolia, jotka tulevat asiakaspalvelun kautta: koska vakuutustoiminta on ennen kaikkea luottamusbisnes, parantaa läpinäkyvä ja avoin henkilötietojen käsittely yhtiöiden luotettavuutta sekä mainetta markkinoilla. Luottamusta yhtiöön parantaa myös se, että tietosuojasetuksen myötä entistä tarkemmin kiinnitetään huomiota siihen, ettei asiakkaan asioista keskustella toisten asiakkaiden kuullen esimerkiksi asiakaspalvelupisteissä.

Kuitenkin, koska henkilötietojen käsittely on keskeinen osa vakuutusyhtiöiden toimintaa, ei Turvan tietosuojapolitiikan mukaan henkilötietojen suojaamista nähdä ainoastaan lainsäädännöllisten velvoitteiden täyttämisenä eikä sitä toteuteta mahdollisten sanktioiden pelossa. Turva haluaakin olla yhtiönä luottamuksen arvoinen toimija, jonka henkilötietojen käsittely suunniteltua sekä odotusten mukaista. Tietosuojaja ei siis ole vain erillinen liiketoiminnan osa-alue, vaan luonnollinen osa yhtiön jokapäiväistä toimintaa ja se huomioidaan niin uusien tuotteiden kehityksessä kuin nykyisissäkin prosesseissa.⁵¹

Tehokkaan ja asianmukaisen tietosuojan toteuttamisen voidaan nähdä lisäksi parantavan yhtiöiden tehokkuutta sekä tuottavuutta muun muassa sillä, että koulutusten myötä henkilöstön tietosuojaosaminen paranee, työn tuottavuus tätä kautta kohoaa ja riskien todennäköisyydet pienenevät. Tällöin tietosuojaja oikein toteuttava yhtiö näyttäytyy luotettavana palvelujen tarjoajana sekä houkuttelevana yhteistyökumppanina. Näin saavutetaan pitkällä tähtäimellä etuja sekä kustannussäästöjä niin yksittäisille organisaatioille kuin koko yhteiskunnallekin. Riittävästä tietoturvasta voi siis muodostua jopa vahva kilpailuetu markkinoilla.⁵²

---

⁵¹ Turvan sisäinen tietosuojapolitiikka 2018

⁵² Andreasson ym. 2019, s. 49-51

LIITTEET

Liite 1

Haastattelukysymykset:

1. Miten tietosuoja-asetuksen voimaantulo on näkynyt organisaatiossa ja millaisia toimenpiteitä se on yleisellä tasolla vaatinut?
2. Millaisia uusia velvollisuuksia asetus on tuonut vakuutusyhtiöille: mikä on muuttunut verrattuna aiempaan?
3. Miten asetus on täytynyt ottaa huomioon esimerkiksi yhteistyökumppanien kanssa solmituissa sopimuksissa?
4. Millaisia haasteita tietosuoja-asetus on tuonut mukanaan? Millaisia haasteita siihen voidaan katsoa liittyvän tulevaisuudessa?
5. Millaisia positiivisia vaikutuksia asetuksen voimaantuloon liittyy vakuutusyhtiön näkökulmasta?